

"Kolmekuningaõhtu"

Nagu mõnel muulgi puhul, on Shakespeare ka „Kolmekuningaõhtu“ aine laenanud. Kust ja kellelt just, on semmi täpselt kindlaks tegemata, võib-olla itaalia kirjaniku Bändello novellist, võib-olla Siemans mängitud justnähangust „Gli Ingannati“, võib-olla ihest inglase Barnabe Riche'i jutustusest. Uldse näib motif, millel „Kolmekuningaõhtu“ sündmustik põhjeneb, vanemas kirjanduses olnud õige ammastatud. See on luigi noorest nelust, kes oma kakskümnemaga sarnieb nagu veetlik veetiligaga. Mingi kummaline saatuse tjuu võib nad teineteisest lahku. Neiu satub peazina kellegi noore aadliku teenistusse ja armub sellesse. Vastuarmastust ta ei leia, kuna uus isand peab teda omasooliseks ja kohtleb teda kui sõpra. Luigi kujuneb veel halvemaks: aadlik armastab tiht naabruses asuvat kaunitari ja paazile tehakse ülesandeks selle südames oma isanda tunnete vastukaja äratada. See ei õnnestu, kllil aga armub kaunitar paazisse! Niiviisi tekkinud väga segane sõlm laheneb alles siis, kui krusagilt teadmatuse udust ilmub esile arvatava paazi kakskülvendi. Temast ja kaunitarist saab õnnelik paar; samuti võidab poisiks rietaud neiu oma isanda südame, mille tulemuseks on teine õnnelik paar. Sellest loost üksinda Shakespeare'ile muidugi ei jalkunud, et läbi-öövat komöödiat kirjutada. Tal tuli enda poolt mõndagi juure lisada ja see liisa on rikkalik ning kaalukas. Selle moodustab terve galerii tle-meeltruid, oma töövude harrastuses olse taltsutatud tüüpe, nagu onu Tobias, riittel Tõbinägu, toanelisi Maria, Fabian, siis kojamelster Malvolio, kelles autor plitsutab omaaegseid vageatsemaid puritaanlasi, kellel meel hummori jaoks täielikult puudub ja kes seepärast ümbritsevast elust, pooli asjuigi ei mõista, nautimisest hoopis kõnelemata. Ja üle kogu selle grotesk-koomilise kamba troopib narr Feste, kes kõlke mõistab, kõlke läbi näeb, keljele miski inimlik ei ole võõras — liiga tark ja elitark selleks, et midagi traagiliselt võtta. Tundub, et Feste'i suu läbi kõneleb autor ise.

Ilma selle lõbusa seltskonna poolt pakutavate kära- ja müra-naia- ja naerunilkaste vahemängudega ei oleks „Kolmekuningaõhtu“ ilal saavutanud seda edu, mis teda kogu maailma teatrilaevadel on saanud niid juba üle kolmesaja aasta.

„Kolmekuningaõhtu“ valmis Shakespeare'il arvatavasti aastal 1600 ja nägi esmakordselt rambivalgust 1601. a. algul. „Estonia“ teatriis lavastati ta esmakordselt 1935. a. sügisel pealtnrja all „Mida soovite“.

Laulutekste „Kolmekuningaõhtust“.

1. OLIVIAILT (3. pildis).

Su rent nii tütrike, su kaalud kallid —
miks raiskad raha boonele, mis laob?
Miks peavad üssid, lükumurdjad hallid,
kõik pärima? Kas nii su keha kaob?

Hing, teenri kahnjust kasvagu su killus —
ta nälgigu, kui vaid su rikkus sureduib;
miti viletis keest, kuid osta taeva tilius —
las närbub koor, kui tuumas elu juurduib.

2. NARRIILT (4. pildis).

Mu veetlev arm, su armsam ligi!
Oo tule, suudle onneligi!
Teda, kel kõik lauld suus.
Ära luusi, väike neitsi!
Kõik rellikud armus lõpu teidsid,
see iidne tööde ilika uus.

Kus on arm? Ei taeva taga;
kllil naerda lusi, siis naera aga,
mil jälle naerda saab, ei tea:
võib vlla naarded aeg ka rikkalt;
mu väike västrlik, suudle pilkalt —
noorus, noorus, pangeb pea.

3. TRUBADUURIILT (5. pildis).

Võta mind, võta mind, summa —
katteks mul olgu kurb, looritet rüü;
mata mind, mata mind, nurm —
kui ma kaon, kahlub kannile süü.

Ah, valge särk, sünk jalgapu, surfiina —
õh peitke mind! Kes on nii truu kui mina?
Ärgu seal, ärgu seal pärg
ehtigu maad, ikus must puusärk mul maet;
ärgu eal, ärgu eal märg
olgu pilk, kus ma murruka kaet;
et rasked õhked solku jääks,
pehima rüta

mind nii, et ükski silm ei näeks
mind nutta.

Tähepanu!

„Estonia“ teatris kehiti järgmine kordi: ukssed ja uksehoidjad ei on valjusti keelatud siis veel kedagi saali lasta.
Hiljakõhjad ei tuleb oodata kuni järgmise vahetajani.
2. Saali ukssed avatakse päraast seda, kui eesrile on aplausi peale lahti läinud ja unesti sulatud.
3. Suitsetamine teatrisaalis, tualetides, jalutusruumis ja riletetoluruumides on kõvasti keelatud.
Suitsetajaid palutakse kasutada ainult einelaudade juures suitsetamiseks määratud ruume, milles on esimesel korral suur einelaud ja suitsetamistuba, teisel korral väike einelaud ja roheline saal.
4. Korrapidamise teenistuses olevatel ametnikel on eeskrti korraldajate ja teatrepantu sellele korraldusele jäntida.

Direktsioon.